

בה:

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

דבינו חנאל

[illegible]

וַחֲתִיבִין עֲלֶיהָ מִשּׁוּם א"א. פ"ה דמי
מסיפא שמעין לה דמי
דדייקין מינה אפילו בהמה ועוד כפ'
למיפשת דביאה אילונין נשאה ולא נש'
בביאה ובתר הכי קמי נשאה וממלי
דילמא נשאת אקדושי כסף קאי כמו
ומידיים עליה משום א"א וי"ל דכולה
לאקדושי קאי דרישא קאי ואמסום וס'
עליה יבס קנאה אקטריכא ליה דלא
ממלא קנאה מדרכנן כמו בן חשע
דסיפא דלא קמי מדלורין אלן כחאמר
נעלמא דמיתא כסילאי האשה רבה
דמיתא דקא (א). ומיך קשה דלמקן כפ' בן
סורר (דף פט.) דייק מהכל דהולבין
לדיני נפשות אחר הרוב מדקמי
ומידיין עליה משום א"א וממלי דילמא
אילוניה היא ואדעתא דהכי לא קדיש
לא אפילו הראשון אדעתא דהכי קדיש
ה"מ למיפוך אמאי חייבין דאילונית
אלא בה יבוס היא ומינסו לא פריך
דהל"ל אדעתא דהכי לא מיבסו וי"ל
דקמי אדעתא דהכי לא קדיש משום
אחיה מכל עריות ומאן דמשני ומידיין
עליה בקרנן לא אסיק אדעתיה מסיפא
ביתר הכי פריך וממשני דקבליה עליה
במלך מקום הווא א"א דנשיין חייבין
עליה בקרנן א"א דקבל עליה היבס
אלא ראשון דאם תתנא אילונית תתקשר
למינסו מביה ומינסו פירש דקט'
חייבין עליה רובא אשח אשח וי"ה
לכל עריות כדי לאשמועינן מחמת
סיפא אפילו בהמה דמיסא גרידא לא
היה שמעינן בהמה דהוא אמרינן לא
בהמה לא תשיב ביאה דמיא דמי
דנבי בן ט' דקתי ואם על אשת
ממל עריות אפ"ה קתי בהמה בדיא
ופסול את הבהמה ופסקא על ידו
ויפסול לאסרוה לא קתי בני קטנה
ופסקא את הבהמה ופסקא על ידא':
נשאת אבהן. אבל פחותה מנח
ג' לא אכלה אפי"ר דליכא
למיתאש דלעולא ולא לסמפון דהא
פסקא איהו דלאו בן ביאה היא חחרת
לגבי אביה ולא בדיק לה ועוד דכיון
דנשאת אמתקדשת בביאה קאי כדאמר
כפ"ק דקדושין (דף א.) ס' בן פחות
מנח ג' דקדושין ביאה ידיה לאו
קדושי נשואין וזו לא חמיט:

ואיננו מאבילים. פי' בקונט' אם היה כהן וצא עליה לשם קידושין

[illegible][illegible]

אם קיבל אביה קדושין וקשה
בא עליה אחד מכל עריות
הקדושין (דף י' ושם) דבאו
ואין עושה מדקמי מתקדשת

מדיסיפא תקלה וקלון
והיכי דמי עובד כוכ
לא סיפא תקלה וקלון
קלון בלא תקלה נה
ישראל הוא על הכר
המנוגא דבעי רב הכ
הבהמה בשונג מהו י
קלון איכא תקלה ליכא
שאין תקלה אמר רב
שלש שנים ויום אחד
בא עליה יבם קנאה
אשת איש יומטמא
משכב תחתון כעליו
בתרומה יבא עליה א
מן הכהונה יואם בא
האמורות בתורה מ
פטורה אחד מכל ער
הכא דקלון איכא תק
על ידה כיון דמזידה
ורחמנא הוא דחס
אבהמה לא חס אמר
שנים ויום אחד הבא
נותן גט עד שיגריל
משכב תחתון כעליו
יפוסל את הבהמה מ
ע"י יואם בא על אחת
בתורה מומתים על יד
תקלה ליכא וקחני גס
הוא תקלה גמי איכי
עיליה עליה דידיה ר
חס רחמנא תא שמע
בהמה עוברת בשוק
פלוגי על ידה מאי לא
רישא קלון בלא תק
הבא על הבהמה בי
וקלון רישא תקלה
עובד כוכבים הבא על
מרב ששת: מתני'
יוד יצחקי דהייס

על שם ה' אלהינו

אלא משום דקידוש קטן לא
קאמר אע"פ שזקוקה ועומדת:
לחוד לא סגי ליה בגט דביאת
כה גט למאמרו וחלינה לזיקמו
ב' צ"י יוצא דופן (גדה דף מה.):
אינה

בנות מן: אין האשה אורבת בתרומה
 וצילתה ביהא וביבמות (דף סה.)
 ויכול לה פסקה וטולמח מהמה
 ויפול לה פטורה דללא נע עושין
 בגט: ואינו נוקט נע עד שיג
 נן דעת: וממנה כנדה. כבועל
 ערב: ופוסל. אמר האשה ביצחא
 לה דקטן אע"ב ביצחא ביהא א"ל
 אחד א"ל ע"פ הבעלים צאנה
 סנהדרין דלמחר ב"ק" (דף ק.ג.)
 ששקל היינו נקלה משה יצא
 ה"ל מ' מית' לאקומה דביצחא
 א"ל א"ל הס. שחזר א"ל הס.

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

ה"ג לא סיפא סקלה וקלון ורישא קמ"ל וכו': סיפא. ודאי תריויסא איבא ואימא לך דבולה ממני' בישראל קא מיירי ואשמעינן רישא דאש"ג דליבא אלא דהא קלון בלא תקלה כגון ישראל שוגג כסבור מותר דאיבא קלון שגיגה עזמו בדבר מוגבה ותקלה ליבא ומאי תקלה דקמני

שנחת לאדם תקלה ע"י תקלת קלון
קלמר ויחל לאוקמה הכי ולא תוקמה
ישא ענוה בוטניס וסיפא בירשאל:
בת שלש שבועות ויום אחד. קים ולא
לרננ דבז און בתוליה חחרין ומאז
היא רחיה לביאה: **מקדשה כביאה**
ע"י אינה אם מקרהה אינה לאחר בלא
עליה שלש קדושין דהא בלא בנתי
קדושה(י) דכתיב (דברים כג) את בתי
נחתי לאיש הזה אלל היא ענמה ואמה
ואחיה כשהיא יתומה און היא קדושה
מורה אלל רננ אלל דחקון ולא
הנרצחה נט אלל מיאון בעלמא: **ואם**
בל עליה יבם קנאה. ואלה ידי יבום
ומתגרשת הימנו בנט ומקבלו אינה
ואינה לריבה חללה דהא בביאה יבם
חלה רחמנא דכיון שלקהה נעשיה
כאשמו לכל דבר שמגרשה בנט וזה
הכי בלא [עליה]. אלל פחות משלש שנים
איהנה ואלה ואלה קנינה לו ואם לא
לגרשה בנט איך יכול אלל ימתין עד
חשהה בת שלש שנים ויום אחד ויבעול
או עד שתצביצ' שערות ותחלוץ: **והייבין**
עליה. אם קבל אלל קדושין או לא
עליה אחר חייב עליה משום אשת
דביאה היא. אלל פחות מנת שלש נהי
קדושין כסף שלה קדושין הן לחייב
עליה לאחר שלש אלל כהא עליה בתוך
שלש לא תחייבו אפי"ש שהיא אשה אלא
ללא ביאה היא: **ומטמאה אם כועלה**.
בנדותה קדי"ל (נה דף גב). מרביא
דיו"ו ואשה כי שהיה וזהו לרבות
מיוקת בת יום א"ש שמעמלה בנדותה
ומיהו כי מטמא' בנדה במגע ובמדרס
הוא העממלה טהרות ואדם וכלים
כשאר נדה אלל בל עליה בתוך שלש
איהנה מטמאחלו טומאת שבעה כנעול
נדה דכתיב ביה (ויקרא טו) וטהר נדמה
עליו אלל הרי הוא כנוגע בעלמה
לטומאת ערב משום ללא ביאה היא
אלל בת שלש מטמאחלו דקין ציעל
נדה: **לעמא משכב הפסחון כעליון**.
שכנועל נדה מטמא משכב הפסחון
משום משכב נדה: **לנעב בו כעליון**
ש' ז' וזי מפרש במשבת נדה בפרה

בנות כותים (דף לב:) שאין משכנו של
בועל נדה חמור כמשכנו נדה וכמשכנו

וז שנעשים אז הטומאה לעומד אדם וכלים דחצי כבאי' וכל אש
 יגע במחנה אלה היו בעלגיו של וז גגד שנישע על גבי הוב
 שאר אלה רשקין לעומה' וארטי טומאה אדם וכלים אלה אכילין' וכל
 ומקראי ילפין לה התם: **נשאם לבסוף**. ע"י קדוש אביה: **אכלת**
בכרומה. אכל פחות מנת שלם אש"ם קדושים קדושין על די
 אביה הוציא וז ביהמה אכלו וטומאה מופק הוציא והיה לה בכרומה

עד שחננת לחופה: **כא עליה אחד מן הפסולין**. כגון עובד זרובבים או מלל
ובקדושין פסקה בזהר (דף טז:) ילפי לה מהאי קרא ונתהוה כהן כי היה
לזה שפיר לומר וישראלתי מרצו ומרצוהו דהא ונתהוה **ומסין ע"**. אם
היה: **הקלה לומר**. דלמא כהן יהוה ויהי היה בכלל שני: **אס**
ידיל. שהיה ע"י קדושי אחיו גדול נאסרה וגירושין של זה לא חשבוין
נדה ולא כנוגע: **לעמא משכח**. שלו התחמקו בעליושן של זה אבל פחות
יו מן התרומה אם הוא א"י מן הפסולין: **ואינו מכיל**. אלא כהן וכל
בן קיינו קרין ולא קרינא כיה קרין כספי וסס: **ופוסל את הכהונה משל**
סקלה ואחרת נאכרת להדיוט: ונאכלת על דיר. אם יש עדים דלן
כמיחה בעל כך מיחה השור: **מאי לאו מדסיפא סקלה וקלון**. דהא
הא דרשא לאתווי קלון בלא קללה אדם ומאי דקלון דקמינה סקלה קלון
מן סקלה בעיירה בבהמה בלא קלון לא מסתחב לן וקא סתקא דקלון דכולה
בגל א"י איהוה שם מפיו אלף שמש שם יולא מפי' חתור וזכרו פטור:
והוא

כלל
 (זהו חלק מהסדרה "הדעות")
 דעה מס' 1000. הוציא לאור: 1987. המחיר: 100 ₪.
 המחבר: ד"ר יצחק בן-ציון. עורך: ד"ר יצחק בן-ציון.
 הוצאת: "הדעות". תל אביב, 1987. 100 עמודים.
 ISBN 965-10-0100-0.

מסורת הש"ס

(א) יכחות נז: לקמן סט.
קדושין י. נדה מד: (ב) ב"ב
קטו. נדה מה: (ג) טעיל נד.
(ד) נכחות מה: (ה) ויקרא טו: (ו) שם
ביכחות סט: (ז) ויע"ט
תוס' יכחות נז: וקדושין י:.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לטמא וכו'
אוכלין ומשקין ומקדתי
ילפינן:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones